



ОЩЕ ЧУВАМ ОНЯ ЗВУК НА ГАЙДА ТВЪРДИ МЛАДИЯТ БЪЛГАРИСТ ГЕОРГИ БЕЧЕВ

СИЛВИЕ ВАЙСКЕБРОВА

Георги Бечев (1979 г.), следващият наш млад пражки българист, е в момента докторант в Института по етнология във Философския факултет на Карловия университет в Прага. Работи като екскурзовод в Прага и свири на саксофон. Завършва българистика през 2004 г. и защитава дипломна работа на тема "Художествено-естетически и социокulturни аспекти на българската народна музика" под научното ръководство на доц. Петя Бъркалова.

Името ти за един чех трябва да представява известен проблем. Не те ли смятат за англоговорещ?
Вярно е, че доста хора ме наричат Джордж. Опитвах се да обясня, че това не ми е името. Но свикнах и с много други имена.

Нямам чувството, че говориш с акцент. От малък ли говориш български?
Имам акцент. Даже ми казаха, че говоря като Симеон след завръщането му в България или пък, че говоря, както се е говорило на село преди 30-40 години. Това идва от баба ми, която произхожда от Родопите.

Много хора се чувстват травмирани от университетските години и после преживяват криза, докато намерят реализация. Познато ли ти е това?
Аз не исках да следвам точно българистика. Исках нещо по-общо за Балканите, но да не е лингвистика. След като влязох в Университета, живеях весел студентски живот, но след известно време човек осъзнава, че това вече не го задоволява. Имах късмет да се запозная с Васко Самоковлиев, който ми подсказа, че гръцкия език с който се занимавам от

години, може да ми е от полза. Дотогава не бях мислел да работя с гръцки.

Ти имаш ежедневен контакт с музиката, свириш в група. Какво ти дава това?
Масовата култура не ми харесва. Драматургията на радиостанциите например е ужасна. Частните радиа излъчват само "супер" и "шик" парчета, коментирани с най-сленговия чешки език, останалите пък хитове от преди 30-40 години. Общо някакви 100 песни, които непрекъснато се въртят. Затова слушам само Радио 1 и Радио Класик, макар че и Радио 1 стана напоследък по-комерсиално.

Остава ли ти време да пътуваш из България? Кои места там обичаш най-много?
Времето не ми позволява да пътувам, когато желая. Една година и половина не съм бил там, което ме притеснява, защото баба ми ме чака. Най-любимиса ми Родопите. Лично аз ги смятам за най-запазения район, не само като природа, но и от гледна точка на взаимоотношенията между хората. Мога да ти разкажа няколко конкретни случки. Верднъж бях с приятелката си при нашите в село Петково, Смоленско - родното място на баща ми. Комшиите ни, стари хора, ни поканиха на качамак. Много хубаво прекарахме с тях. Ядохме, говорихме и слушахме народна музика, след което всички заедно изиграхме няколко хора. Ние, младите с тях - хора на 80-90 години! Пак така, веднъж пристигаме с приятелите ми в Петково, гладни и изморени, след следобедното печене на хляба (хлябът се пече два пъти на ден, сутрин и следобяд), който вече се беше свършил. Като споменахме, че няма хляб за нас, комшиите ни донесоха по малко, и на нас накрая ни се събраха цели пет хляба. Друга случка, която за винаги ме впечатли беше, когато се изкачих на един баир над селото и изведнъж чух звука на гайда как се носи над долините и горите. Още чувам оня звук на гайда...

Как продължава работата ти върху темата "Българска народна музика". Не изисква ли тя от тебе да си малко Индиана Джоунс на български терен?
Аз не съм професионалист по тази тема, но това, което ме привличаше бяха теренни проучвания и контакт с българската народна музика в Родопите, и то и от двете страни на границата. Защото хипотезата ми е, че така както съществува в лингвистиката т.нар. Балкански езиков съюз, така и в музиката има нещо като балкански народно-музикален съюз.

С кой българин би искал да се запознаеш лично?
С Ваня Балканска, защото е от Родопите и защото нейната песен лети в космоса. ■